

Господине Д. В. Манчевъ!

Пріимѣте тжіж *Бѣлгарскѣ Грамматикѣ* съ упражненія, коіжъ-то извлѣкохъ, спорядъ желаніе-то ви, отъ пространнѣ-тѣ Грамматикѣ, при нарежданіе-то на коіжъ-то заражководитель имахъ пятгодишне-то врѣмѧ въ учителствованіе-то ми.

Не ѿще е простено да си прѣдставимъ понятіе, че ученикъ-тѣ може научи Грамматикѣ везъ упражненія, нито пакъ съ одно сухо художнословіе, кое-то, изглядано по старь-тѣ си методъ, не е друго освѣнь одно изустно склоняваніе имени и спряганіе глаголы. Това е, да рѣчерь, одно механическо оученіе не толкозъ на ума, колко-то на уста-та; одно упражненіе основано не толкова на дѣтинскыя опыть, колко-то на младенческѣ-тѣ память, и сътнаѣ една метода, коя-то по-вечето губи врѣмѧ-то на дѣца-та отъ колко-то да гы улеснява за да познавать колко-то може ио-скоро ѿшо е Грамматика.